QUÈ HEM FET FINS ARA?

El darrer que hem treballat és el maxim comú divisor amb exercicis i propietats utilitzant la descomposició factorial i també començar la part d'equacions diofàntiques.

CLASSE D'AVUI 07/12/2020

Avui continuem amb un exercici que un estudiant ha demanat de fer i a continuació l'estudi de les equacions diofàntiques i el començament de les congruències.

(7) Demostreu que si x|y i y|2x llavors o bé |x| = |y| o bé |y| = 2|x|. A partir de les hipòtesis tenim: y = kx, 2x = k'y per certs enters k, k'. Llavors:

$$\begin{cases} y = kx \\ 2x = k'y \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} y = kx \\ 2x = k'kx \end{cases}$$

• Si x = 0 llavors $y = 0, 0 = k'y \Rightarrow y = 0, 0 = 0$ per tant x = 0, y = 0 que

verifiquen la conclusió: |x| = |y| o bé |x| = 2|y|.

- Si $x \neq 0$ llavors 2 = k'k. Ara tenim dos casos:
 - Primer cas: $2|k \Rightarrow k = 2k''$ per cert $k'' \Rightarrow 2 = k'2k'' \Rightarrow 1 = k'k''$; per tant $k' = k'' = \pm 1 \Rightarrow k = \pm 2 \Rightarrow y = \pm 2x, 2x = \pm 1 \cdot (\pm 2)x$ aleshores $y = \pm 2x$ i llavors |y| = 2|x|.
 - Segon cas: $2|k'\Rightarrow k'=2k''$ per cert $k''\Rightarrow 2=2k''k\Rightarrow 1=k''k$; per tant $k=k''=\pm 1\Rightarrow k'=\pm 2\Rightarrow y=\pm 1x, 2x=\pm 2\cdot (\pm 1)x$ per tant $y=\pm x$ i llavors |y|=|x|.

Equacions diofàntiques (continuació)

Un darrer exemple introductori:

EX.: Doneu solucions de l'equació diofàntica 9x + 18y = 2.

No té cap solució perquè si tingués una solució (x,y), llavors veiem que 3|9,3|18 i per tant per linealitat 3|9x+18y=2 i aleshores 3 hauria de dividir a 2 cosa que és impossible: 3|2. Per tant no pot haver-hi cap solució. Aquest raonament també le podríem haver fet amb el nombre 9. En general podrem repetir el raonament amb qualsevol divisor comú de 9 i 18 i per tant sembla que el nombre amb el que serà més fàcil veure si no és possible que tingui una solució serà el mcd(9,18) perquè és el divisor comú més gran.

Amb aquests exemples s'intueix el resultat següent:

PROP.: L'equació diofàntica ax + by = c té solució si només si mcd(a,b)|c.

DEM.: Anomenem d = mcd(a,b).

- \Rightarrow : Si té solució vol dir que existeixen x,y tals que ax + by = c i per tant com que $d|a,d|b \Rightarrow d|ax + by = c \Rightarrow d|c$ o sigui mcd(a,b)|c.
- \Leftarrow : Com que d = mcd(a,b) sabem que existeixen x,y tals que ax + by = d (identitat

de Bézout) i per tant

$$ax + by = d \Rightarrow \frac{a}{d}x + \frac{b}{d}y = 1 \Rightarrow a\frac{c}{d}x + b\frac{c}{d}y = c$$

per tant tenim que existeix una solució (solució particular) $\left(\frac{c}{d}x, \frac{c}{d}y\right)$. Recordem que sabem que d|c.

EX.: Comproveu que l'equació diofàntica 14.001x + 279y = 21 té solució. Determineu una solució.

Fem l'algorisme d'Euclides extès:

1	0	1	-5	11	
0	1	-50	251	-552	
	50	5	2	8	$\rightarrow mcd(14001,279) = 3 21 \Rightarrow \text{t\'e soluci\'o}$
14001	279	51	24	3	
51	24	3	0		

$$11 \cdot 14001 + (-552) \cdot 279 = 3 \Rightarrow 77 \cdot 14001 + (-3864) \cdot 279 = 21 \Rightarrow \text{ \'es soluci\'o}$$

 $(x_0, y_0) = (77, -3864)$

A partir d'una solució particular (x_0,y_0) de l'equació diofàntica ax + by = c podem obtenir les altres solucions (x,y) fixant-nos que:

$$\begin{vmatrix} ax_0 + by_0 = c \\ ax + by = c \end{vmatrix} \Rightarrow a(x - x_0) + b(y - y_0) = 0 \Rightarrow a(x - x_0) = -b(y - y_0) \Rightarrow$$
$$\Rightarrow \frac{a}{d}(x - x_0) = -\frac{b}{d}(y - y_0)$$

sent d = mcd(a,b). Sabem que $mcd(\frac{a}{d},\frac{b}{d}) = 1$ i $\frac{a}{d}|-\frac{b}{d}(y-y_0)$ llavors pel Lema de Gauss tenim que $\frac{a}{d}|y-y_0$ per la qual cosa $y-y_0=\frac{a}{d}t$ per cert t enter. Per tant $y=y_0+\frac{a}{d}t$ i per la x obtenim:

$$a(x-x_0) + b\left(y_0 + \frac{a}{d}t - y_0\right) = 0 \Leftrightarrow a(x-x_0) + b\frac{a}{d}t = 0 \Leftrightarrow x - x_0 + b\frac{1}{d}t = 0 \Leftrightarrow x = x_0 - \frac{b}{d}t$$

o sigui que $x = x_0 - \frac{b}{d}t$, $y = y_0 + \frac{a}{d}t$. I tot parell de nombres amb aquesta forma són solució? Sí:

$$a\left(x_0-\tfrac{b}{d}t\right)+b\left(y_0+\tfrac{a}{d}t\right)=ax_0-a\tfrac{b}{d}t+by_0+b\tfrac{a}{d}t=ax_0+by_0=c$$

Per tant la recepta que obtenim és trobar una solució particular (x_0, y_0) de l'equació diofàntica ax + by = c i utilitzar les fórmules $x = x_0 - \frac{b}{d}t, y = y_0 + \frac{a}{d}t$.

EX.: Determineu totes les solucions de l'equació diofàntica 14.001x + 279y = 21. Sabem que és solució particular $(x_0, y_0) = (77, -3864)$, d = 3 llavors totes les solucions són:

$$x = x_0 - \frac{b}{d}t = 77 - 93t, y = y_0 + \frac{a}{d}t = -3864 + 4667t$$

Resumim el resultat que hem obtingut en forma de proposició i resolem la pregunta

següent: si ens donen unes fórmules de la forma $x = x_0 + \lambda t, y = y_0 + \mu t$, com veiem que ens donen totes les solucions de l'equació diofàntica?

PROP.: Sigui l'equació diofàntica ax + by = c amb mcd(a,b)|c i sigui (x_0,y_0) una solució particular. Aleshores:

a) $x = x_0 - \frac{b}{d}t$, $y = y_0 + \frac{a}{d}t$ per a tot $t \in \mathbb{Z}$ ens proporciona totes les solucions de l'equació diofàntica;

b) $x = x_0 + \lambda t, y = y_0 + \mu t$ per a tot $t \in \mathbb{Z}$ ens proporciona totes les solucions de l'equació diofàntica si i només si

- $x = x_0 + \lambda t, y = y_0 + \mu t$ per a tot $t \in \mathbb{Z}$ són solució de l'equació
- $mcd(\lambda, \mu) = 1$

DEM.:

a)Ja està demostrat.

b)

←: Evident.

 \Rightarrow : (81) Com que sabem que $mcd\left(\frac{a}{d}, \frac{b}{d}\right) = 1$ i que $x = x_0 - \frac{b}{d}, y = y_0 + \frac{a}{d}$ és una solució, llavors aquesta solució s'ha d'obtenir amb un valor t col.locat a les fórmules $x = x_0 + \lambda t, y = y_0 + \mu t$ o sigui que:

$$\begin{vmatrix} x_0 + \lambda t = x_0 - \frac{b}{d} \\ y_0 + \mu t = y_0 + \frac{a}{d} \end{vmatrix} \Rightarrow \begin{vmatrix} \lambda t = -\frac{b}{d} \\ \mu t = \frac{a}{d} \end{vmatrix} \Rightarrow t | \frac{b}{d}, t | \frac{a}{d} \Rightarrow t | mcd(\frac{a}{d}, \frac{b}{d}) = 1 \Rightarrow t = \pm 1$$

per tant $\lambda = -\frac{b}{d}$, $\mu = \frac{a}{d}$ o bé $\lambda = \frac{b}{d}$, $\mu = -\frac{a}{d}$ llavors $mcd(\lambda, \mu) = mcd(\frac{a}{d}, \frac{b}{d}) = 1$. A més podríem dir que si unes fórmules d'aquesta forma donen totes les solucions les dues úniques possibilitats seran:

Una altra formulació d'aquesta proposició és posant en lloc de la solució particular (x_0, y_0) una altra solució particular (x_1, y_1) i llavors la fórmula pot prendre una altra forma.

EX.: Li demaneu a un amic que mulpliqui el dia que va néixer per 12 i el número del mes per 31 i que us digui el resultat de la suma d'aquestes quantitats. El resultat és 495 (és de l'Hugo). Esbrineu la data del seu aniversari.

Busquem x =dia del mes de l'aniversari de l'Hugo, y =número del mes de l'aniversari de l'Hugo de forma que sabem que 12x + 31y = 495. Fem l'algorisme extès pels nombres 12 i 31 (observeu com el propi algorisme gira l'ordre dels dos nombres):

1	0	1	-2	3	-5	13
0	1	0	1	-1	2	-5
	0	2	1	1	2	2
12	31	12	7	5	2	1
12	7	5	2	1	0	

 $\rightarrow mcd(12,31) = 1|495 \Rightarrow té solució l'equació$

$$13 \cdot 12 + (-5) \cdot 31 = 1 \Rightarrow 495 \cdot 13 \cdot 12 + 495 \cdot (-5) \cdot 31 = 1 \Rightarrow 6435 \cdot 12 + (-2475) \cdot 31 = 495$$

Per tant la solució general serà:

$$x = x_0 - \frac{b}{d}t = 6435 - 31t, y = y_0 + \frac{a}{d}t = -2475 + 12t$$

Busquem una de les solucions que tingui sentit real en el nostre problema:

$$1 \le 6435 - 31t \le 31 \Leftrightarrow -6434 \le -31t \le -6404 \Leftrightarrow \frac{-6434}{-31} \ge t \ge \frac{-6404}{-31} \Leftrightarrow 207, 5... \ge t \ge 206$$

per tant t = 207 i llavors: $x = 6435 - 31 \cdot 207 = 18, y = -2475 + 12 \cdot 207 = 9 \rightarrow 18$ de setembre!!!

Ara farem un repàs del mínim comú múltiple i de les seves propietats començant per la definició:

DEF.: Pels nombres $a_1, a_2, ..., a_n \in \mathbb{Z}$ anomenem $mcm(a_1, a_2, ..., a_n) = 0$ si algun $a_i = 0$ i serà $mcm(a_1, a_2, ..., a_n) = m$ l'unic nombre enter amb les propietats següents:

- m > 0 i $a_i | m$ per a cada i = 1, 2, ..., n
- si m' > 0 i $a_i | m'$ per a cada i = 1, 2, ..., n aleshores $m \le m'$.

Per la definició és immediat que $mcm(a_1, a_2, ..., a_n) \ge 0$ i que $mcm(a_1, a_2, ..., a_n) = 0$ només en el cas que algun dels nombres sigui 0.

Com a propietats importants del mínim comú múltiple tenim:

PROP.: Siguin $a, b \in \mathbb{Z}$.

- **1**. Si a|b llavors mcm(a,b) = |b|.
- **2**. El mínim comú múltiple no depèn del signe: mcm(a,b) = mcm(a,-b) = mcm(-a,b) = mcm(-a,-b).

DEM.:

- **1**. Per la hipòtesi, si a=0 llavors b=0 i per tant mcm(a,b)=0, |b|=0. El mateix passa si b=0 i $a\neq 0$. El cas important és el següent: si $a\neq 0$ i $b\neq 0$ llavors |b| és un multiple de b i de a i a més el múltiple més petit no nul positiu de b és |b|.
- 2. El mínim comú múltiple no depèn del signe ja que la divisibilitat no depèn del signe.

El segon bloc de propietats utilitza la factorització pels càlculs i demostracions: **PROP**.: Siguin $a,b,c \in \mathbb{Z}$.

1. Si expressem els nombres $a = \varepsilon_1 p_1^{e_1} p_2^{e_2} \dots p_k^{e_k}$, $b = \varepsilon_2 p_1^{f_1} p_2^{f_2} \dots p_k^{f_k}$ amb $\varepsilon_1, \varepsilon_2 = \pm 1$, cada p_i primer i cada $e_i \geq 0$ llavors

$$mcm(a,b) = p_1^{\max(e_1,f_1)} p_2^{\max(e_2,f_2)} \dots p_k^{\max(e_k,f_k)}.$$

- **2**. mcd(a,b)mcm(a,b) = |ab|
- **3**. Un enter és múltiple comú de dos nombres si i només si és múltiple del mínim comú múltiple, o sigui:

$$a|c,b|c \Leftrightarrow mcm(a,b)|c$$

4. mcm(mcm(a,b),c) = mcm(a,mcm(b,c)) = mcm(a,b,c)

DEM.: fem les demostracions per nombres no nuls (pels nuls són fàcils de veure les propietats).

- 1. Per la definició del mínim comú múltiple.
- **2**. Com que $mcm(a,b) = p_1^{\max(e_1,f_1)} p_2^{\max(e_2,f_2)} \dots p_k^{\max(e_k,f_k)}$ i $mcd(a,b) = p_1^{\min(e_1,f_1)} p_2^{\min(e_2,f_2)} \dots p_k^{\min(e_k,f_k)}$ llavors mcd(a,b)mcm(a,b) = |ab| perquè $\max(e_i,f_i) + \min(e_i,f_i) = e_i + f_i$.
- **3**. Si $a = \varepsilon_1 p_1^{e_1} p_2^{e_2} \dots p_k^{e_k}$, $b = \varepsilon_2 p_1^{f_1} p_2^{f_2} \dots p_k^{f_k}$, $c = \varepsilon_3 p_1^{g_1} p_2^{g_2} \dots p_k^{g_k}$, la propietat es redueix al fet que:

$$a|c,b|c \Leftrightarrow e_i \leq g_i, f_i \leq g_i$$
 per a tot $i \Leftrightarrow \max(e_i,f_i) \leq g_i$ per a tot i

4. De la mateixa manera que l'anterior es redueix a utilitzar el fet que:

$$\max(\max(e_i, f_i), g_i) = \max(e_i, \max(f_i, g_i)) = \max(e_i, f_i, g_i)$$

EX.: (90) Suposem que *p* és primer. Demostreu que són equivalents:

- a) p|a.
- b) mcm(p, a) = |a|.
- c) $p|a^2$
- d) $p^2|a^3$.

Veiem cadascuna de les implicacions:

- a)⇒b): feta abans
- b) \Rightarrow c): sabem que per hipòtesi mcm(p, a) = |a| llavors p

$$|a| \Rightarrow |a| = kp \Rightarrow a = \pm kp \Rightarrow a^2 = (k^2p) \cdot p \Rightarrow p|a^2$$

c) \Rightarrow d): sabem que $p|a^2$ llavors $p|a^2 = a \cdot a \Rightarrow p|a$ o p|a i per tant $a = kp \Rightarrow a^3 = k^3p^3 = (k^3p)p^2 \Rightarrow p^2|a^3$

d) \Rightarrow a): sabem en aquest cas que $a^3 = kp^2$ d'aquí tenim que $p|a^3 = a \cdot a^2 \Rightarrow p|a$ o $p|a^2$. ne le primer cas ja estaria i en el segon tornem a repetir l'aplicació del lema d'Euclides.

EX.: (91) Demostreu que si $a_1, a_2, ..., a_n$ són primers entre si dos a dos, llavors $mcm(a_1, a_2, ..., a_n) = |a_1 a_2 ... a_n|$.

Com que són primers dos a dos, no podran tenir cap factor en comú per tant podem suposar que tenen nombres primers diferents a la descomposició factorial:

$$a_1 = \varepsilon_1 p_{11}^{e_{11}} p_{12}^{e_{12}} \dots p_{1k_1}^{e_{1k_1}}, \ a_2 = \varepsilon_2 p_{21}^{e_{21}} p_{22}^{e_{22}} \dots p_{2k_2}^{e_{2k_2}}, \dots, \ a_n = \varepsilon_2 p_{n1}^{e_{n1}} p_{n2}^{e_{n2}} \dots p_{nk_n}^{e_{nk_n}} \ \text{amb} \ e_{ij} \geq 0$$

amb $p_{11}, p_{12}, \dots, p_{1k_1}, p_{21}, p_{22}, \dots, p_{2k_2}, \dots, p_{n1}, p_{n2}, \dots, p_{nk_n}$ nombes primers diferents. Per tant el mínim comú múltiple serà molt fàcil de calcular per ser tots primers diferents:

$$mcm(a_1, a_2, ..., a_n) = p_{11}^{e_{11}} p_{12}^{e_{12}} ... p_{1k_1}^{e_{1k_1}} p_{21}^{e_{21}} p_{22}^{e_{22}} ... p_{2k_2}^{e_{2k_2}} ... p_{n1}^{e_{n1}} p_{n2}^{e_{n2}} ... p_{nk_n}^{e_{nk_n}} = |a_1 a_2 ... a_n|$$

EX.: (92) Demostreu que mcm(ca, cb) = |c|mcm(a, b).

Suposem que $a = \varepsilon_1 p_1^{e_1} p_2^{e_2} \dots p_k^{e_k}$, $b = \varepsilon_2 p_1^{f_1} p_2^{f_2} \dots p_k^{f_k}$, $c = \varepsilon_3 p_1^{g_1} p_2^{g_2} \dots p_k^{g_k}$ amb $e_i, f_i, g_i \ge 0$. Llavors:

- $|c|mcm(a,b) = p_1^{g_1}p_2^{g_2}...p_k^{g_k}mcm(\varepsilon_1p_1^{e_1}p_2^{e_2}...p_k^{e_k}, \varepsilon_2p_1^{f_1}p_2^{f_2}...p_k^{f_k}) =$ = $p_1^{g_1}p_2^{g_2}...p_k^{g_k}p_1^{\max(e_1,f_1)}p_2^{\max(e_2,f_2)}...p_k^{\max(e_k,f_k)} = p_1^{g_1+\max(e_1,f_1)}p_2^{g_2+\max(e_2,f_2)}...p_k^{g_k+\max(e_k,f_k)}$

Per tant només caldrà veure si $g_i + \max(e_i, f_i) = \max(g_i + e_i, g_i + f_i)$ cosa evident perquè és el mateix fer el màxim abans de sumar un número a tots dos que fer les sumes i després el màxim.

6. CONGRUÈNCIES

En el darrer capítol del curs estudiarem la relació d'equivalència "ser congruent mòdul m" per un m natural no nul que ja vam estudiar en algun exemple particular de m a l'apartat de relacions d'equivalència. Aquesta relació d'equivalència és molt útil. Primer definim-les formalment:

DEF.: En el conjunt dels nombres enters \mathbb{Z} sigui $m \ge 1$ i considerem la relació $a \equiv b \pmod{m} \Leftrightarrow m|a-b$

(es diu que a és congruent amb b módul m)

Aquesta relació té unes propietats importants:

PROP.: Siguin $a,b,m \in \mathbb{Z}, m \ge 1$.

- **1**. La relació de congruència mòdul m és una relació d'equivalència.
- 2. Aquesta relació admet aquestes formes equivalents:

 $a \equiv b \pmod{m} \Leftrightarrow m|a-b \Leftrightarrow b=a+km$ per cert enter $k \Leftrightarrow a$ i b tenen el mateix residu al dividir per m

DEM.:

1. La relació és reflexiva, simètrica i transitiva:

REFLEXIVA:
$$a \equiv a \pmod{m} \Leftrightarrow m|a-a=0$$
 cosa evident

SIMÈTRICA:

$$a \equiv b \pmod{m} \Leftrightarrow m|a-b \Rightarrow a-b = km \Rightarrow b-a = -km \Rightarrow b \equiv a \pmod{m}$$

TRANSITIVA:

$$\left. \begin{array}{l} a \equiv b \pmod{m} \\ b \equiv c \pmod{m} \end{array} \right\} \Rightarrow \left. \begin{array}{l} m|a-b \\ m|b-c \end{array} \right\} \Rightarrow m|a-b+b-c = a-c$$

2. La primera equivalència és evident per la definició de divisibilitat:

$$a \equiv b \pmod{m} \Leftrightarrow m|a-b \Leftrightarrow \text{existeix un enter } k \text{ tal que } a-b=km \Leftrightarrow a=b+km$$

Si fem la divisió entera de b entre m obtenim q,r tals que b=qm+r i $0 \le r < |m|$ i com que

$$a = b + km = qm + r + km = (b + k)m + r$$

amb $0 \le r < |m|$ però com que el quocient i el residu són únics tenim que el residu de la divisió de a entre m té també residu r (i quocient b + k).

EX.: Determineu les classes d'equivalència i el conjunt quocient per la relació de congruència mòdul m = 5.

Sabem que al dividir per m = 5 els possbles residus són 0, 1, 2, 3, 4, llavors:

$$\overline{0} = \{..., -10, -5, 0, 5, 10, 15, ...\}$$

$$\overline{1} = \{..., -9, -4, 1, 6, 11, 16, ...\}$$

$$\overline{2} = \{..., -8, -3, 2, 7, 12, 17, ...\}$$

$$\overline{3} = \{..., -7, -2, 3, 8, 13, 18, ...\}$$

$$\overline{4} = \{..., -6, -1, 4, 9, 14, 19, ...\}$$

$$\mathbb{Z}/ \equiv = \{\overline{0}, \overline{1}, \overline{2}, \overline{3}, \overline{4}\}$$

DEF.: Per la relació de congruència mòdul m denotarem les classes d'equivalència per \bar{a} i al conjunt quocient per $\mathbb{Z}_m = \{\bar{a} : a \in \mathbb{Z}\}.$

S'observa que com tenim m residus possibles 0, 1, 2, ..., m-1 de la divisió d'un nombre per m tindrem que $\mathbb{Z}_m = \{\overline{0}, \overline{1}, \overline{2}, ..., \overline{m-1}\}.$

Una de les propietats més importants del conjunt \mathbb{Z}_m és que es pot definir una suma i una multiplicació. Veiem un exemple primer:

EX.: Si definim a $\mathbb{Z}_4 = \{\overline{0}, \overline{1}, \overline{2}, \overline{3}\}$ les operacions $\overline{a} + \overline{b} = \overline{a + b}$, $\overline{a} \cdot \overline{b} = \overline{a \cdot b}$ determineu la taula de la suma i de la multiplicació.

La taula de la suma i de la multiplicació queda:

+	$\overline{0}$	1	2	3
$\overline{0}$	$\overline{0}$	1	2	3
1	1	2	3	0
2	2	3	$\overline{0}$	1
3	3	$\bar{0}$	1	2

•	$\overline{0}$	1	2	3
$\bar{0}$	$\bar{0}$	$\bar{0}$	$\bar{0}$	$\bar{0}$
1	$\overline{0}$	1	2	3
2	$\bar{0}$	2	$\bar{0}$	2
3	$\bar{0}$	3	2	1